

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Actio Decima Qvinta Calchedonensis Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ACTIO DECIMA ΠΡΑΞΙΣ ΙΕ. QVINTA CALCHEDONENSIS CONCILII. ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙ

ANNO CHRISTI 451

Definitiones ecclesiasticae editae a sancta & generali Synodo Calchedone congregata.

Οροι εκκλησιαστικοι εκφωνηθεντες παρ εως της αγίας και οικουμενικής συνόδου τς εν Καλχηδόνι συναχθείσης.

CANON I.

ΚΑΝΩΝ α.

REGVLAS sanctorum patrum per singula nunc vique Concilia constitutas, proprium robur obtinere decreuimus.

ΤΟΥΣ παρ τς αγίων πατέρων καθ' εκάτω συνόδου αρχαι τς νυν εκτεθέντας κανόνας κρατήν ενδραχίσασθαι.

II.

Si quis episcopus per pecunias fecerit ordinationem, & sub precio redegerit gratiam, quae non potest vendi, ordinaueritque per pecunias episcopum, aut chorepiscopum, aut presbyterum, aut diaconum, vel quemlibet ex his qui connumerantur in clero, aut promouerit per pecunias dispensatorem, aut defensorum, vel mansionarium, vel quemquam omnino qui subiectus est regulae, pro suo turpissimo lucri commodo; is qui hoc attentasse probatus fuerit, proprii gradus periculo subiacet: & qui ordinatus est, nihil ex hac ordinatione vel promotione per negotiationem facta, proficiat, sed sit alienus a dignitate vel sollicitudine, quam pecuniis acquisiuit. Si quis vero mediator tam turpibus & nefandis datis vel acceptis extiterit; & ipse, si quidem clericus fuerit, proprio gradu decidat: si vero laicus aut monachus, anathematizetur.

β. Εί τις επίσκοπος ήπι χρήμασι χροτονίαν ποιήσεται, και εις πωδον καταράνη τιω άποχρον χρειν, και χροτονηση ήπι χρήμασιν ήπισκοπον, ή χωρεπισκοπον, ή πρεσβυτερον, ή διακονον, ή εφρον υνα τς εν τω κληρο καταλειθμουδρων, ή πρεβαλλοιτο ήπι χρήμασιν ή οικονομον, ή εκδικον, ή πρεσημονδεον, ή άλλως υνα τς κανονον, δι' αχρον κέρδιαν οικείαν. ο τςτο ήπι χροτήσας, ελειχθείς, πωδον οικείον κινδυνωδύτω βαθμόν. και ο χροτονούμυρον μηδέν εκ τής κατ' έμπροσθεν ώφειλίδω χροτονίας ή πρεβολής, διλ' έστω διλότερον τής αγίας, ή τς φρονήσματος, ου πρ ήπι χρήμασιν έτυχεν. ει δε τις και μεστοδίων φανείτοις ούτως αχρεός και άειμίτοις λήμμασιν, και ούτ' ει μη κληεικός ειη, τς οικείου εκπηλίτω βαθμόν. ει δε λαϊκός ή μονάζων, ανασμαπζέστω.

* emi,

* cura,

ANNO CHRISTI 451.

III.

Ἡλθεν εἰς τὴν ἀγίαν συνόδον, ὅτι τῆς ἐν τῷ κλήρῳ κατελεγμένων ἑνὸς δι' οἰκίαν ἀρχιερέων ἀλλοτελῶν κτημάτων γίνονται μισθωταί, καὶ παρὰ τὰ κοσμικὰ ἔργα λαβοῦσι, τῆς μὲν τῆς θεοῦ λειτουργίας καταρραδυσώτες, τῶν δὲ τῆς κοσμικῶν ὑποστρέχοντες οἴκοι, καὶ οὐσιῶν χειρισμοὶ ἀναδελφῶν διὰ φιλαργυρίαν. ὡλεσε τὸν ἡ ἀγία σύνοδος, μηδένα τῶ λοιπῶν, μὴ ἐπίσκοπον, μὴ κληρικόν, μὴ μονάζοντα, ἢ μισθωτῶν κτημάτων, ἢ παρὰ τὰ κοσμικὰ, ἢ ἐπιστάτην ἑαυτῶν κοσμικαῖς διοικήσεσι. πλὴν εἰ μή που ἐκ νόμων καλοῦτο εἰς ἀφελίκων ἀπερατήτων ἐπιτροπῶν, ἢ ὁ τῆς πόλεως ἐπίσκοπος ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν φρονήσει παρὰ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ἀποροσῶν, καὶ τῆς παροσῶν τῆς μάστιγος τῆς ἐκκλησιαστικῆς δεομένων βοήθειας, διὰ τὸ φόβῳ τῶ κυρίου. εἰ δὲ τις παραβαίνει τὰ ὡλεσμένα τῶ λοιπῶν ἐπιχρήσει, ὁ τοιοῦτος ἐκκλησιαστικῶς ὑποκείσθω ἐπιτιμῶσι.

Peruenit ad sanctam Synodum, quod quidam qui in clero *videntur allecti, propter lucra * sunt turpia conductores alienarum possessionum fiant, & saecularia negotia sub cura sua suscipiant, Dei quidem ministerium parui pendentes, saecularium vero discurrerentes domos, & propter auaritiam, patrimoniorum sollicitudinem lumentes. Decreuit itaque sanctum hoc magnumque Concilium, nullum deinceps, non episcopum, non clericum, vel monachum, aut possessiones conducere, aut negotiis saecularibus se immiscere, praeter pupillorum (si forte leges imponant) inexcusabilem curam, aut ciuitatis episcopus ecclesiasticarum rerum sollicitudinem habere praecipiat, aut orphanorum & viduarum, earum quae sine vlla * prouisione * defensionis sunt, ac personarum quae maxime ecclesiastico indigent adiutorio, & propter timorem Domini [causa deponat.] Si quis autem de cetero transgredi haec statuta tentauerit; qui est huiusmodi, ecclesiasticis * increpationibus subiacebit.

IV.

Οἱ ἀληθῶς καὶ εὐκρινῶς τῶ μονήρι μετιόντες βίον, τῆς παροσῆκουσας ἀξιώσασιν ὑμῶν. ἐπὶ δὲ τῶν μοναχῶν καὶ κληρικῶν παρὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ πολιτικὰ διασέβησιν παρὰ τὰ κοσμικὰ, ἀπειθῶντες ἀδιαφόρως ἐν ταῖς πόλεσι, ἐμὴν ἄλλα καὶ μοναστήρια ἑαυτοῖς σιωπῶν ἐπιτιμῶντες. ἔδοξε μηδένα μισθωτῶν οἰκοδομῶν, μηδὲ σιωπῶν μοναστήριον, ἢ δικηλεον οἶκον, παρὰ τὴν νόμῳ τῆ πόλεως ἐπιτιμῶν.

Qui vere & sincere * singularem sectantur vitam, * solitariam competenter honorentur. Quoniam vero quidam vtentes habitu monachali, ecclesiastica negotia ciuiliaque conturbant, circumeuntes indifferenter vrbes, nec non & monasteria sibi instituire tentantes: placuit nullum quidem vsquam aedificare aut constituere monasterium, vel oratorii domum, praeter * voluntatis scientiam ciuitatis episcopi.

Monachos vero per vnamquaque ciuitatem aut regionem subiectos esse episcopo, & quietem diligere, & intentos esse tantummodo ieiunio & orationi, in locis in quibus renuntiauerunt saeculo, permanentes: nec ecclesiasticis vero, nec saecularibus negotiis communicent, vel in aliquo sint molesti, propria monasteria deferentes; nisi forte his praecipiat propter opus necessarium ab episcopo ciuitatis. Nullum vero recipere in monasteriis seruum, vt sit cum eis monachi obtentu, praeter sui domini conscientiam. Transgredientem vero hanc definitionem nostram, excommunicatum esse decernimus, ne nomen Dei blasphemetur. Verumtamen episcopum conuenit ciuitatis, competentem monasteriorum prouidentiam gerere.

*permisissum fuerit

*monachus,

*voluntate.

V.

De his qui transmigrant de ciuitate in ciuitatem, episcopis aut clericis, placuit vt Canones qui de hac re a sanctis patribus statuti sunt, habeant propriam firmitatem.

VI.

Nullum absolute ordinari debere presbyterum aut diaconum, nec quemlibet in gradu ecclesiastico, nisi specialiter in ecclesia ciuitatis aut pagi, aut in martyrio, aut monasterio, qui ordinandus est, pronuntietur. Qui vero absolute ordinantur, decreuit sancta Synodus irritam haberi huiusmodi manus impositionem, & nusquam posse ministrare ad ordinantis iniuriam.

*ordine

*habere

*probrum ordinantis.

VII.

Qui semel in clero deputati

Ἐὐν δὲ καθ' ἑκάστῳ πόλιν καὶ χωρὰν μονάζοντας ὑποπέτεσθαι τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἀσάλευσαι, καὶ προσέχειν μόνῃ τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, ἐν οἷς τόποις ἀπετάξαντο, προσκαρτερουῦντας· μήτε ἰερατικῶν, μήτε βιωτικῶν περιενοχλεῖν ἄσχετων, ἢ ἐπινοωνεῖν, καταλιμπνίζοντας τὰ ἴδια μοναστήρια· εἰ μὴ ποτε ἀσχετῶν διαχρείαν ἀνάγκαι ἐκ τῆς πόλεως ἐπισκόπου· μηδένα δὲ προσδέχεσθαι ἐν τοῖς μοναστηρίοις δοῦλον ἐπὶ τῷ μόναστηρίῳ ἢ γάμου τῆς ἰδίου δεσποσύνης· ὅτι δὲ παραβαίνοντα τῆτον ἡμῶν ὅρων, ὡς ἐλαττω ἀκων ὀνήτην εἶναι, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ βλασφημηται· ὅτι μὴ τοῖς ἐπισκοποῦν τῆς πόλεως καὶ τῶν δεύσαντων πατρίων ποιῆσθαι τῶν μοναστηρίων.

ε'.

Περὶ δὲ τῶν μεταβαίνοντων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ἐπισκόπων ἢ κληρικών, ἐδύξε ἑὐν παρὰ πούτων κανόνας ἵνα τῶν ἀγίων πατέρων ἐξῆν τὴν ἰδίαν ἰσχύϊ.

ς'.

Μηδένα δὲ ἀπολελυμένως χρῶσθαι, μήτε πρεσβυτέρων, μήτε διακόνων, μήτε ὄλων ἵνα τῶν ἐκκλησιαστικῶν πράξεων εἰ μὴ ἰδικῶς ἐν ἐκκλησίᾳ πόλεως ἢ κάμους, ἢ μάρτυριον, ἢ μοναστήριον, ὁ χρῶσθαι ἢ ἐπινοωνεῖν. Ἐὐν δὲ ἀπολυτῶς χρῶσθαι ὡς ἐλαττω ἢ ἀγία συνέδος ἀκων ἵνα τὴν ἰδίαν ἰσχύϊ χρῶσθαι, καὶ μηδένα μὴ δεύσαντων ἐνεργεῖν ἐφ' ἑσθὶ τῶν χρῶσθαι.

ζ'.

Τοῖς ἀπαξ ἐν κλήρῳ καταλιγμένοις,

ANNO CHRISTI 451.

νοις, η καμνονδουσαντας, ωλεσαι μιν, μη τε επι στρατιαν, μητε επι αξιαν κοσμηκω ερχεσθαι η τωπο βλμωντας, & μη μεταμελουμιδους, ωσε επιστρεψαι επι τωπο, ο δια θεον παρθερον ειλοντο, αιανμαπλεσται.

sunt, aut monachorum vitam *expetuerunt, statuimus, neque ad militiam, neque ad dignitatem aliquam venire mundanam : aut hoc tentantes, & non agentes poenitentiam, *quominus redeant ad hoc, quod propter Deum primitus elegerunt, anathematizari.

VIII.

Οι κληρικοι ην πτωχειων και μονασηλων, απο ην εν εκαση πολει επσκοπον τω εξουσιαν, η τω ην αγιων πατερον παραδον, διαμριπυσαν. και μη καταυδαδιδεσθαι, η αφωλιαν τω ιδιου επσκοπου. Ο δε πολμωντες αιανρεπην τω βιαιτω διαπυπωσι καθ οιονδηποτε εσπον, και μη υποταξιμοι τω ιδιω επσκοπου, ει μιν ειεν κληρικοι, τοις ην κανωνων υποκεισθωσαν επιμμοις. ει δε μοναζοντες η λαικοι, εσωσαν ακοινωνητοι.

Clerici qui praeficiuntur + pto-† id est, me- chodochiis, & qui [ordinantur] dicorum in monasteriis [& basilicis mar- hospitiis. tyrum,] sub episcoporum qui in vnaquaque ciuitate sunt, secundum sanctorum patrum traditiones, potestate permaneant, nec per contumaciam ab episcopo suo dissiliant. Qui vero audent euertere huiuscemodi formam quocumque modo, nec proprio subiiciuntur episcopo; si quidem clerici sunt, Canonu *correctionibus subiaceant: si *cenfatis vero laici vel monachi fuerint, communione priuentur.

IX.

Ει τις κληρικος παρς κληρικων παρμα εχοι, μη καταλιμπανετω ο οικειον επσκοπον, και επι κοσμηκα δικασηελα κατατρεχετω. ολλα παρτερον τω υποδισιν γυμναζετω παρ τω ιδιω επσκοπου, η γρω γωμη αυτ τω επσκοπου, παρ οις αυ πα αμφοτερα μερη βουλεται, τα τω δικω συκροτεισθω. ει δε πς παρ ταυτα ποιησθ, κανονικοις υποκεισθω επιμμοις. ει δε και κληρικος εχοι παρμα παρς τ ιδιον επσκοπον, η παρς ετρω, παρ τω σωδω τω ετρω δικαζεσθω. ει δε παρς τον τω αυτω ετρω μη εγπολιτω επσκοπος η κληρικος αμφισθητοιη, καταλιμπανετω η τ εσαρχον τω διοικησεως, η ο τω βασιλευσεως Concil. Tom. 9.

Si quis clericus aduersus clericum habet negotium, non deferat proprium episcopum, & ad saecularia percurrat iudicia: sed prius actio ventiletur apud episcopum proprium, vel certe consilio eiusdem episcopi, apud quos vtraque partes voluerint, iudicium *obtinebunt. Si quis *agitetur. autem praeter haec fecerit, canonicis correctionibus subiacebit. Quod si clericus habet causam aduersus episcopum proprium, vel aduersus alterum, apud Synodum prouinciae iudicetur. Quod si aduersus eiusdem prouinciae metropolitanum episcopus vel clericus habet querelam, petat aut 7 primatem dioeceseos, 2 aut sedem regiae T

urbis Constantinopolitanae, & apud ipsam iudicetur.

Κωνσταντινουπόλεως θερον, κ̅ ἐπ̅ ἀποδ̅ δικαζέσθω. ΑΝΘΟ ΧΡΗΣΤΙ 491.

X.

Non liceat clericum conscribi in * duabus simul ecclesiis, & in qua ab initio ordinatus est, & ad quam confugit, quasi ad potiorem, ob inanis gloriæ cupiditatem : hoc autem facientes reuocari debere ad suam ecclesiam, in qua primitus ordinati sunt, & ibi tantummodo ministrare. Si vero iam quis translatus est ex alia in aliam ecclesiam, prioris ecclesiæ, vel martyriorum quæ sub ea sunt, aut prochodochiorum, aut xenodochiorum rebus in nullo communicet. Eos vero qui ausi fuerint post definitionem magnæ & vniuersalis huius Synodi, quidquam ex his quæ nunc sunt prohibita, perpetrare, decreuit sancta Synodus a proprio gradu excidere.

* duarum vrbium simul

Μη δ̅ ζ̅είναι * κληρικῶν ἐν δύο π̅-
λεῶν κατὰ ἐγείδαι ἐκκλησίαις κ̅ ἡ
αὐτῶ, ἐν ἣ τε π̅νυ δ̅ρχλῶ ἐχρησθέντην,
καὶ ἐν ἣ π̅ροσέφυγῃ, ὡς μείζων δ̅-
θεν, διὰ δ̅ξ̅ης κενῆς * Ἰπ̅θυμίαν *
Ἐδ̅ν δ̅ γε τ̅το ποιούτας ἀποκαθισ-
σαι τῆ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἣ δ̅ξ̅ δ̅ρχ̅ς
ἐχρησθέντησαν, καὶ οὐ μόνον λαϊκοῦ-
γεν. εἰ μὲν τ̅ι ἦδη ἕς μετετέθη δ̅ξ̅ ἀλ-
λης εἰς ἄλλω ἐκκλησίᾳ, μηδὲν τοῖς
π̅ς π̅ροσέρας ἐκκλησίας, ἢ τοῖς ἱερο-
αὐτῶν μαρτυρίων, ἢ π̅ιολῶν, ἢ ξενο-
δοχείων, ἢ π̅κοινωνεῖν π̅ροσάμασι. Ἐδ̅ν
δ̅ γε ἑλμῶντας μ̅ ἴ ὄρω τ̅ς με-
γάλης καὶ οὐκομδικῆς ταύτης συν-
όδου π̅ροσέθειν ἢ τ̅ν νῦν ἀπηγορευμέ-
νων, ὡς ἐστιν ἡ ἀγία συνόδος, ἐκπ̅θ̅ειν
τ̅ς οὐκείου βαθμοῦ.

XI.

Omnes pauperes & indigentes auxilio, cum proficiscuntur, sub probatione epistoliarum vel ecclesiasticis * pacificis tantummodo * commendari decreuimus, & non commendatitiis literis, propterea quod commendatitias literas * honoratioribus tantummodo personis præstari conueniat.

* f. comere

* iis folis personis quæ sunt suspectæ, præstari

Πάντας Ἐδ̅ν π̅νυτας καὶ δεο-
μῆρους Ἰπ̅κουελας, μ̅ δ̅δικμασίας,
Ἰπ̅πολίους, εἴτωμ εἰρλικῶς ἐκκλη-
σιαστικῶς μόνους ὡς ἐσμεν ὁ δ̅θεν,
καὶ μ̅ συσταλικῶς· διὰ τ̅ ταῦ συστα-
λικῶς Ἰπ̅πολας π̅ροσέκειν τοῖς οὐσι
μόνοις ἐν ἱστολήμ̅ παρέχεσθαι π̅ρο-
σώποις.

XII.

Peruenit ad nos, quod quidam præter ecclesiastica statuta facientes, conuolarunt ad potestates, & per * pragmaticam sacram in duo prouinciam vnam diuiserunt, ita vt ex hoc facto duo metropolitani * esse videantur in vna prouincia. Statuit ergo sancta Synodus, de reliquo nihil ab episcopis tale tentari :

* pragmaticas imperiales

* sint

Ἡλθεν εἰς ἡμᾶς, ὡς ἔστιν παρα Ἐδ̅ν
ἐκκλησιαστικῶς δ̅ισμοῖς π̅ροσδραμῶ-
τες διωασείας, διὰ π̅ρομαπκῶν
βασιλικῶν π̅νυ μ̅ίαν ἐπαρχίαν εἰς δύο
κατέμεν, ὡς ἐκ τούτου δύο μητροπο-
λίτας εἶν̅ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπαρχίᾳ. ὡς ἐστὶ
ἑίνω ἡ ἀγία συνόδος, τ̅ς λοιποῦ μηδὲν
ἑιοδῶν ἑλμῶσαι παρα * Ἰπ̅κόπο *
π̅νυ τ̅ς.

ANNO CHRISTI 451.

ἐπεὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἁγίας βασιλέως. ὅσαι δὲ ἤδη πόλεις διὰ γραμμάτων βασιλικῶν τῶν τῆς μητροπόλεως ἐπιμήτησαν ὀνόματι, μόνος ἀπολαύτωσαν τῆς ἑμῆς, καὶ ὁ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῆς δικαίων ἐπίσκοπος, δηλονότι σωζομένων τῆ καὶ ἀλλήλων μητροπόλεως τῆς οἰκείων δικαίων.

alioquin, qui hoc adnifus fuerit, amiffioni gradus proprii subiacet. Quæcumque vero ciuitates iam literis imperialibus metropolitani nominis honore subnixæ sunt, honore tantummodo perfruantur, & qui ecclesiam eius gubernat episcopus, saluis scilicet veræ metropoli priuilegiis suis.

* metropolis nomine honoratae sunt,

XIII.

Peregrinos clericos & lectores in alia ciuitate, præter commendatitias literas sui episcopi, nusquam penitus ministrare debere.

* sine commendatitiis literis

XIV.

Quoniam in quibusdam prouinciis concessum est lectoribus & psalmistis vxores ducere, statuit sancta Synodus, non licere cuiquam ex his accipere sectæ alterius vxorem. Qui vero ex huiusmodi coniugio iam filios susceperunt, si quidem præuenti sunt, vt ex se geniti apud hæreticos baptizarentur, offerre eos ecclesiæ catholicæ communioni conueniet: non baptizatos autem, non posse eos vltcrius apud hæreticos baptizare: sed neque copulari debet nuptura hæretico, aut Iudæo, vel pagano; nisi forte persona orthodoxæ copulanda promittat se ad orthodoxam fidem transferre. Si quis hanc definitionem sanctæ Synodi transgressus fuerit, correctioni canonicæ subiacet.

* coniugere in matrimonium cū hæretico,

XV.

Diaconissam non ordinandam esse ante annum quadragesimum, & hanc cum summo libramine. Si vero suscipiens manus impositionem, & aliquantum temporis in ministerio permanens, semetipsam tradat

* mulierem ante

T ij

* Cod. Vat. a. 70. Cod. Sfor. a. 70. ignotos.

Ἐνοὶς κληρικοί καὶ αἰαγώσας ἐν ἑτέρᾳ πόλει διὰ συστατικῶν γραμμάτων τῆς ἰδίου ἐπίσκοπου μὴδ' ὅλων μηδαμὸς λειτουργεῖν.

Ἐπεὶ δὲ ἐν ἑσὶν ἐπαρχίαις συνηώρηται τοῖς αἰαγώσας καὶ ψαλμῆταις γαμεῖν, ὡς ἐσὶν ἡ ἀγία συνόδος, μὴ ὄξαιναι ἵνα αὐτῶν ἐπερόδοξον γυναικὰ λαμβάνειν. Ἐν δὲ ἤδη ἐκ τῶν οὐτῶν γάμων παιδοποιήσαντας, εἰ μὴ ἐφθασαν βαπτίσαι τὰ ὄξ αὐτῶν περὶ τὰ παρὰ τοῖς αἰρετικοῖς, προσάγειν αὐτὰ τῆς κανονίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας: μὴ βαπτίζονται δὲ, μὴ δυνάσται ἐπὶ βαπτίζειν αὐτὰ παρὰ τοῖς αἰρετικοῖς, μήτε μὲν συνάπτειν πρὸς γάμον αἰρετικῶν, ἢ Ἰουδαίων, ἢ Ἑλλήνων εἰ μὴ ἄρα ἐπιπέλλοιτο μεταπίπτειν εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίσιν τὸ συναπιόμενον πρὸς ὀρθόδοξον. εἰ δέ τις τῶν τῶν ὅρων παραβῆναι τῆς ἀγίας συνόδου, κανονικῶς ὑποκείσθω.

* ὅτι πρὸς κανονικῶς

Διακόνισσαν μὴ χροτονεῖσθαι γυναικὰ πρὸς ἑτῶν τεσσαρεσκοντα, καὶ ταῦτ' αὐτὴν μὴ ἀκριβοῦς δοκιμασίας. εἰ δὲ γὰρ δεξαμένη τὴν χροτονίαν, καὶ χρόνον ἵνα παραμείνασα τῇ λειτουργίᾳ, ἑαυτὴν

Concil. Tom. 9.

nuptiis, gratiæ Dei contumeliam faciens, anathematizetur huiusmodi cum eo qui eidem copulatur.

XVI.

Virginem quæ se Domino Deo consecrauit, similiter & monachum, non licere nuptialia iura contrahere. Quod si hoc inuenti fuerint perpetrantes, * excommunicentur. [Confitentibus autem] decreuimus, vt habeat auctoritatem eiusdem loci episcopus misericordiam eis humanitatemque largiri.

*sint excommunicati.

XVII.

Singularum ecclesiarum rusticas parochias, vel * in possessionibus, manere inconcussas illis episcopis, qui eas retinere noscuntur, & maxime si per tricennium eas absque vi obtinentes, * sub dispensatione rexerunt. Quod si intra tricennium facta est de his, vel fiat altercatio, licere eis qui se læfos asserunt, apud sanctam Synodum prouinciarum de his mouere certamen. Quod si quisquam a suo metropolitanò læditur, apud primatem dioceseos, aut apud sanctam Constantinopolitanam sedem iudicetur, sicut superius dictum est. Si qua vero ciuitas potestate imperiali nouata est, aut * si protinus innouetur, ciuiles dispositiones & publicas, ecclesiasticarum quoque parochiarum * ordines subsequantur.

*regionalis,

* f. sua

*in posterum

*ordo subsequatur.

XVIII.

Coniurationis vel conspirationis crimen & a * veteribus legibus est omnino prohibitum: multo magis hoc in Dei ecclesia ne fiat, admonere conueniet. Si qui ergo clerici vel monachi reperti fuerint coniu-

*secularibus

ἰπιδῶ γάμω, ὑβρίσασα τὴν τοῦ θεοῦ χάριν, ἢ τῆσδε ἀδελφότητος ἐξῆσθαι μὴ τῆσ αὐτῆσ σωμαφθέντῶ.

ANNO CHRISTI 451.

15.

Παρθέν(ῶ) ἐαυτῶν ἀεικόσων τῶ διασότη θεῶ, ὡσαύτως δὲ καὶ μονάζοντα, μὴ ἄλλοτῶ γάμω ποροσμιλεῖν. εἰ δὲ γε ἄρεθῶν τῶ ποιοῦντες, ἐξωσθαι ἀκωνάνητοι. ἀελοσμιρὸν ἔχον τὴν αὐθεντίαν τῆσ ἐπὶ αὐτοῖσ φιλανθρώπιῶσ (ῶ) κατὰ τόπον ἐπισκοπον.

12.

Τὰσ καθ' ἐξῆσ τῶ ἐκκλησίαν ἀρχοικιασ παροικιασ, ἢ ἐρχωρεῖσ, μὴ βῆν ἀπὸρασάλοτοῖσ παρὰ τοῖσ κατέροισιν αὐτάσ ἐπιποῖτοῖσ, καὶ μέλιστα, εἰ τελοικονταετῆ χρόν(ῶ) ταύτασ ἀβιάστωσ διακατέροτοσ ἀκωνόμισαν. εἰ δὲ ἐντοσ τῆσ τελοικονταετῆσ γερῶν τῶσ, ἢ γῶν τῶσ ἀπὸ αὐτῶν ἀμφοισθῆτοῖσ, ἄλλοτῶ τοῖσ λέροισιν ἠδικηῶσαι, ἀπὸ τούτων κινεῖν παρὰ τῆσ σωθῶσ τῆσ ἐπὶ ἄρχιασ. εἰ δὲ ἄσ παρὰ τῆσ ἰδοῦ ἀδικοῖτο μῆστροπλίτου, ἀπὸ τῶ ἐπαρχοῦ τῆσ διοικήσασ, ἢ τῶ Κωνσταντινὸσ πόλεωσ θεῶν δικαστῶσ, κατὰ ποροεῖρηται. εἰ δὲ ἄσ ἐκ βασιλικῆσ ἄσασ ἐκμαρίσθι πόλισ, ἢ αὐτοῖσ κερμῶσ, τοῖσ πολιτικοῖσ καὶ δημοσίοῖσ τύποῖσ καὶ τῆσ ἐκκλησιαστικῶν παροικιῶν ἢ ταξιασ ἀκολουθεῖτω.

17.

Τὸ τῆσ σωμαφθῶσ ἢ φατεῖασ ἐκλήμα (ῶ) ἀπὸ τῆσ ἐξῶ νόμων πάντῶ κακόλυται, πολλῶ ἢ μάλλον ἐν τῆσ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίῶ τῶ γίνεσθαι ἀπαγορεύον ποροσῆκει. εἰ ἄσ τῶν ἢ κληρικῶ, ἢ μονάζοντεσ ἀρεθῶν σωμαφθῶν, ἢ

ANNO CHRISTI 451.

ἢ φατελεύοντες, ἢ κατισχυαίας πρὸς ἄλλους ἐπισκόπους, ἢ συλληθεμοῖς, ἐκπιπέτωσαν παντὶ τῷ οἰκείου βαθμῷ.

rantes, aut conspirantes, aut infidias ponentes episcopis, aut conclericis, gradu proprio penitus * abscindantur.

*excidant.

XIX.

Ἰθ'. Ἦλθεν εἰς τὰς ἡμετέρας ἀκοάς, ὡς ἐν τῆς ἐπαρχίας αἱ κεκανονισμένα σύνοδοι τῆς ἐπισκόπων οὐ γίνονται, καὶ ἐκ τούτου πολλὰ ἄβραμελεῖται τῆς διορθώσεως δεομένων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. ὡλεσε πόνυ ἡ ἀγία σύνοδος κ' τῶν τῆς ἀγίων πατέρων κανόνας δις τῷ ἐνιαυτῷ ἐπιπουτῶ σωτηρίαν καὶ ἐξέσω ἐπαρχίαν τῶν ἐπισκόπων, ἐνταυτῷ ὁ πῖς μητροπόλεως ἐπισκόπος δόκιμος, καὶ διορθωτὴς ἕκαστα τὰ ἀνακύπτοντα τῶν δὲ μὴ σωζόντων ἐπισκόπων, ἐνδημοῦντας τῆς ἑαυτῶν πόλεσι, καὶ ταῦτα, ἐν ὑγείᾳ διαύροντας, καὶ πάσης ἀβραμείτου καὶ ἀνακαίας ἀσολίας ὄντας ἐλευθέρους, ἀδελφικῶς ἐπιπλήθεισται.

Peruenit ad aures nostras, quod in prouinciis statuta episcoporum Concilia minime celebrantur, & ex hoc plurima negligantur ecclesiasticarum causarum, quæ correctionibus indigeant. Decreuit itaque sancta Synodus, secundum Canones patrum bis in anno episcopos in idipsum * in vnamquamq; prouinciam conuenire, quo metropolitanus episcopus probauerit, & corrigere singula, si qua fortassis emerferint. Quicumque vero non aduenerint episcopi, resident autem in suis ciuitatibus, & hoc, si in sua incolumitate consistunt, omnique * inexcusabili & necessaria occupatione probantur liberi, fraterno corripiantur affectu.

Can. c. C6. cilii Niceni.

* por

* inexcusabili & nec.

XX.

Κλ' κληρικοῖς εἰς ἐκκλησίᾳ τελοῦνται, κατὰ τὴν ὡλεσαμῶν, μὴ ἔξῆναι εἰς ἄλλης πόλεως τήθεισται ἐκκλησίαν, ἀλλὰ σέργαν ἐκείνῳ, ἐν ἧ ἔξῆρῆς λήτουρῆν ἠξιώθησαν ἐκτὸς ἐκείνων, οἱ ἄλλοι δὲ ἀπολείποντες τὰς ἰδίας πατρίδας, ἀπὸ ἀνάγκης εἰς ἄλλῃ ἐκκλησίᾳ μετῆλθον. εἰ δέ τις ἐπίσκοπος μὴ ὄρον τῶτον ἄλλῳ ἐπισκόπῳ πρὸς ἴκοντα δέξεται κληρικόν, ἔδοξεν ἀκοινώνητον εἶναι καὶ δέχθῆναι καὶ δέξασθαι, ἕως αὐτὸ μεταστὰς κληρικὸς εἰς τὴν ἰδίᾳ ἐπανέλθῃ ἐκκλησίᾳ.

Clericos in ecclesia ministrantes, sicut iam constituimus, in alterius ciuitatis ecclesia * statutos fieri non oportet, sed * contentos esse, in quibus ab initio ministrare meruerunt: exceptis illis, qui * proprias amittentes prouincias, ex necessitate ad aliam ecclesiam transierunt. Si quis autem episcopus post hanc definitionem susceperit clericum ad alium episcopum pertinentem, placuit, & susceptum & suscipientem communionem priuari, donec is qui migrauerat clericus ad propriam fuerit regressus ecclesiam.

* collocari

* ea contentos esse, in qua sua patria amissa.

XCI.

Κλ' κληρικοῖς, ἢ λαϊκοῖς, κατηγοροῦντας ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν,

Clericos aut laicos accusantes episcopos aut clericos, pas-

sim & sine probatione ad accusationem recipi non debere, nisi prius eorum discutatur existimationis opinio.

XXII.

Non licere clericis post obitum sui episcopi, res ad eum pertinentes diripere, sicut antiquis quoque est Canonibus constitutum. Quod si hoc facere tentauerint, graduum suorum periculo subiacent.

XXIII.

Peruenit ad aures sancti Concilii, quod quidam clerici & monachi, quibus nihil ab episcopo suo commissum est, aliquando vero & communionem ab eo priuati, peruenientes ad urbem regiam Constantinopolitanam, in ea diutius immorantur, excitantes turbas, & statum ecclesiasticum commouentes, subuertentes etiam quorundam domos. Decreuit itaque sancta Synodus, huiusmodi primo quidem per defensorem Constantinopolitanae sanctissimae ecclesiae commoneri, vt egrediantur ab vrbe regia. Quod si iisdem negotiis impudenter insistant, etiam nolentes idem defensor expellat, vt ad propria loca perueniant.

XXIV.

Quae semel ex voluntate episcopi dedicata sunt monasteria, perpetuo manere monasteria, & res quae ad ea pertinent, monasterio reseruari, nec posse ea vltra fieri saecularia habitacula. Qui vero hoc fieri permiserint, Canonum correptionibus subiacent.

XXV.

Quoniam quidam metropo-

απλώς και άδοκιμάτως μη προσδέχεται, είμη προσήρον έξείαδη αύτων ή ύποληψίς.

κβ.

Μη έξείναι κληρικώς μη θάνατον τς ίδιου επίσκοπου διαρπάξεν τα διαφρόντα αύτου προσήματα, καώς και ποίς πάλαυ κανόνιν άπηγόρευται. Τδν δ τούτο ποιούτας κινδυνύειν είς τδν ίδιους βαθμούς.

κγ.

Ηλθεν είς άκοαίς τ άγίας συνόδου, ώς κληρικώς ύνες ή μονάχοιτες, μηδέν είκχελεσμένοι τά τ ίδις επίσκοπου, είσι δ ότε άκονώητοι γυρόδροι τδν αύτου, καταλαμβαόντες τ βασιλεύουσαν Κωνσταντινούπολιν, επή πολύ εν αύτη διατρέβοισι, ταραχάς έμποιούτες, ή θορυβούτες πέν εκκλησιαστικώ καταστασι, αι άξέποισί τε οίκους ύνών. ώελσε τίνων ή άγία συνόδος, τδν ποιούτας ύπομμνησκεισθαι μη προσήρον διά τς εκδικου τ κτ Κωνσταντινούπολιν άγιοπατης εκκλησίας, επή τω έξείλθην τής βασιλεύουσής πόλεως. εί δέ ποίς αύτοις προσήμασιν επιδροίεν, αιταξωύτως, ή άκοντας αύτδν διά τς αύτδ εκδικου εκβάλλεσθαι, και τδν ίδιους καταλαμβαέν τπόις.

κδ.

Τά άπαξ καθιεφθέντα μονασήρια κτ γούμνω επίσκοπου, μηδεν είς τδ δίλωικές μονασήρια, ή τς προσήκοντα αύτοις προσήματα φυλάττεισθ τω μονασηείω, ή μηκέη διώαδξ γίνεσθαι ταύτα κοσμικα καταγώγια. τδν δέ συχωρουώτας τς το γμείσθαι, ύποκείσθαι ποίς εν τδν κανόνων επημίοις.

κε.

Επειδή δέ ύνες τδν μητροπολιτών,

ANNO CHRISTI 451.

Fragmentary text from the adjacent page, including 'ANNO CHRISTI 451.' and various Greek characters.

ANNO CHRISTI 451.

ως παλαιηθημεν, αμελοδοσι ημιν ειναι
χρησιμενων αυτοις ποιμνιων, η ανια
βαλλονται παρ χριστονας ημιν επισκο
πων εδοξε ημιν αγια συνοδοσ εν τωσ ζων
μιλων γινεσθαι παρ χριστονας ημιν επι
σκοπων, ει μη ποτε αρεσ α παρ αιπτησ
αναιτησ παρ ασκωλοσ ημιν παρ αιπτησ
ημιν αναιτολ ησ χρσνον ει δε μη τωσ ποι
ησ, υποκεισται αυτων κανονικωσ επι
μνωσ τωσ μη τωσ παρ εσσοδον η χρσλου
σισ εκκλησιασ σωσιν φυλαττεισται πα
ρα τωσ οικονομωσ ησ εκκλησιασ.

κς'

Επειδη δε εν τωσιν εκκλησιασ, ως
παλαιηθημεν, εσχα οικονομωσιν ημιν
επισκοποι πα εκκλησιαστικα χρεωσισ
παρ εσχαματα. εδοξε πασασιν εκκλησιασιν
επισκοπον εχουσιν, και οικονομωσιν ε
χων εκ τωσ ιδιου κληρου, οικονομωσιν τα
εκκλησιαστικα κη γνωμωσ τωσ ιδιου
επισκοπου. ωστε μη αμδρπρωσ ειναι
τωσ οικονομωσιν ησ εκκλησιασ, και εκ
τουτου τα ησ εκκλησιασ σκορπυζεσται
παρ εσχαματα, και λοιδορεσται ημιν ερε
σωσ η παρ εσφριβεσται. ει δε μη τωσ
ποιησ, υποκεισται αυτων τοισ θεοισ
κανοσ.

κζ'

Τοισ αρπαζοντασ γυναικασ, η επ
ονομασιν σωοικεσίου η συμπαρ εσθιον
τασ η σωοικουσασ τοισ αρπαζουσιν, ω
εσεν η αγια συνοδοσ, ει μη κληρικωσ
ειεν, εκπιπτηεν τωσ οικειου βαθμωσ. ει δε
λαϊκωσ, αναθεματτεισται αυτοισ.

Canones qui sequuntur, non extant in codicibus Græcis manu
scriptis quos habuimus huius Concilii, nec etiam in Latinis, neque in
collectionibus Dionysii & Isidori. Cuius rei causa ea esse videtur,
quia Anatolii Constantinopolitani episcopi circumuentione ac frau
de, cum sedis apostolicæ legati e Synodo egressi essent, patribus Con
cilii propofiti, atque ab eis subscripti fuerant: ex quorum primo, qui

litanorum (quantum * compe
rimus) commissos sibi greges
negligunt, & ordinationes epi
scoporum facere differunt: pla
cuit sanctæ Synodo, intra tres
menses ordinationes episcopo
rum celebrari, nisi forte necessi
tas* inexcusabilis coegerit tem
pus dilationis extendi. Quod si
hoc minime fecerit, correptioni
ecclesiasticæ subiacebit: ve
rumtamen redditus ecclesiæ vi
duata penes œconomum eius
dem ecclesiæ integri referuētur.

XXVI.

Quoniam in quibusdam ec
clesiis (vt rumore comperimus)
præter œconomos, episcopi fa
cultates ecclesiasticas tractant:
placuit, omnem ecclesiam ha
bentem episcopum, habere œ
conomum de clero proprio, qui
dispenset res ecclesiasticas se
cundum sententiam episcopi
proprii; ita vt ecclesiæ dispen
satio præter testimonium non
sit, & ex hoc dispergantur ec
clesiasticæ facultates, & sacer
dotio [maledictionis] contu
melia* procuretur. Quod si hoc
minime fecerit, diuinis consti
tutionibus subiacebit.

XXVII.

Eos qui rapiunt mulieres et
iam sub nomine* simul habitan
di, aut cooperantes, aut *conni
uentes raptoribus, decreuit san
cta Synodus, vt si quidem cleri
ci sunt, decendant gradu proprio;
si vero laici, anathematizentur.

*rumore comp.

*ineuitabilis

*ingeratur.

*coniugii, *confitentis

est XCVIII. duorum patriarcharum Alexandrini & Antiocheni priuilegia a Concilio Nicæno eis data infringebantur, & primatus eius in ecclesia post Romanum pontificem statuebatur. Quod beatus Leo indigne ferens, eosdem reiecit & infirmauit, vt apparet ex ipsius epistola LXI. ad episcopos Synodi Calchedonenfis, & epistola LXII. ad Maximum Antiochenum, & aliis. Recensentur tamen a Theodoro Balsamone, Ioanne Zonara, & aliis Græcis Canonum collectoribus. Et cum idem XCVIII. Canon relectus sit in sequenti actione, petentibus ipsis apostolicæ sedis legatis, illos hic adscribendos putauimus; non vt eis aliquid auctoritatis adiungatur, sed vt rei gestæ series non ignoretur.

XXVIII.

Sanctorum patrum decreta vbiq; sequentes, & Canonem qui nuper lectus est, centum & quinquaginta Dei amantissimorum episcoporum agnoscetes, eadem quoque & nos decernimus ac statuimus de priuilegiis sanctissimæ ecclesiæ Constantinopolis nouæ Romæ. Et enim antiquæ Romæ throno, quod vrbs illa imperaret, iure patres priuilegia tribuerunt. Et eadem cõsideratione moti centum quinquaginta Dei amantissimi episcopi, sanctissimo nouæ Romæ throno æqualia priuilegia tribuerunt, recte iudicantes, urbem quæ & imperio & senatu honorata sit, & æqualibus cum antiquissima regina Roma priuilegiis fruatur, etiam in rebus ecclesiasticis, non secus ac illam, extolli ac magnifici, secundam post illam existentem: vt & Ponticæ & Asianæ & Thraciæ diocesis metropolitana soli, præterea episcopi prædictarum diocesium quæ sunt inter barbaros, a prædicto throno sanctissimæ Constantinopolitanæ ecclesiæ ordinentur: vnoquoque scilicet prædictarum diocesium metropolitano cum prouinciæ episcopis, prouinciæ

*primatu & sic inf.

κη.

Πανταχοδ τοῖς τῷ ἀγιῶν πατρῶν ἁ-
 ροῖς ἐπιμύριοι, καὶ τῷ θεῷ δὲ αὐτῶν
 τα κανὼνα τῷ ἐν' αὐτοῦ Φιλεξέτων Ἐπισκό-
 πων γινώσκοντες, τὰ αὐτὰ καὶ ἡμεῖς ὁρ-
 ζοῦμεν καὶ ἠμφιζῶμεθα ἐπὶ τῷ πρεσβυτερίῳ
 τῷ ἀγιωτάτῳ ἐκκλησιαστικῆς Κωνσταντινουπό-
 λεως, νέας Ρώμης· καὶ ἵδ' τῷ θεῷ τῆς
 πρεσβυτερίας Ρώμης, διὰ τὸ βασιλεύειν
 τὴν πόλιν ἐκείνην, οἱ πατέρες εὐκόπως δο-
 δεῖκασιν τὰ πρεσβυτερία καὶ τῷ αὐτῷ σκο-
 πῷ κινεῖσθαι ἐν' αὐτοῦ Φιλεξέτων Ἐπι-
 σκοποῖ, τὰ ἴσα πρεσβυτερία ἀπένεμαί τῷ
 τῷ νέας Ρώμης ἀγιωτάτῳ θεῷ, βίβ-
 λως κρίναντες, τὴν βασιλείαν καὶ σιλικήτων
 ἡμετέρας πόλιν, καὶ τῷ ἴσῳ δόξα λαύου-
 σαν πρεσβυτερίῳ τῆς πρεσβυτερίας βασιλείῃ
 Ρώμης, καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικῆς, οἷς ἐ-
 κείνην, μεγαλυτέρας ἀρχαί, δὲ ἴ-
 ῆσαν μετ' ἐκείνην ὑπερέχουσαν καὶ ὡς
 εἶδ' ἐν Ποντικῆς, καὶ Ἐσσιανῆς, καὶ τῆς
 Θρακικῆς διοικήσεως μητροπολίτας
 μόνες, ἐπὶ καὶ εἶδ' ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς
 Ἐπισκοποῖς τῶν προσημύριων διοικήσεων
 ἁροτονεῖσθαι ὑπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλι-
 νος ἀγιωτάτης ἐκκλησιαστικῆς διλαδὴ ἐκείνου
 μητροπολίτου τῶν προσημύριων διοική-
 σεων, καὶ τῶν τῆς ἐπιτορίας Ἐπισκο-
 πων, ἁροτονεῖσθαι εἰς τὴν ἐκείνης
 Ἐπισκό-

ANNO
CHRISTI
451.

Επισκοποις, καθως τοις θεοις κανονι
δηγορβυται, χρυσονειδου, καθως ει-
ρηται, του μητροπολιται της παρθεν-
μων διοικήσεων, καθα της Κωνσταντι-
νουπόλεως δεχρεπισκοπου, και Φισμα-
των συμφωνων, και το εδος, χρυσομυων,
και επι αυτων αναφερομυων.

κθ.

Επισκοπον εις πρεσβυτηρου βαθμην
φερειν, ιεροσυλια εστιν. ει δε αιτια της
δικαια εναιουσι δπο της παρθενω της
Επισκοπης δποινει, ουδε πρεσβυτηρου
ποπον κατεχον οφειλουσιν. ει δε εντος
των εικλησιασ απεικηνησαν τα
αξιωματα, παρς πλυ της Επισκοπης
αξιασ επαναστρεφουσιν.

Ανατολιος ο ελλαβετατος δεχρεπι-
σκοπος Κωνσταντινουπόλεως ειπεν ουτοι
λεγομυνοι δπο τ' επισκοπικης αξιασ
εις τ' της πρεσβυτηρου ταξιν κατεληλυ-
θουσαι, ει μη δπο ελογων των αιπων
κατεδικαζονται, ενωπως ουδε τ' της πρε-
σβυτηρου εντος αξιοι τυγαθοισιν ετι τα-
μυς. ει δε δεχα των αιτιασ ελογρου εις
ηθηνα καπεβιδαθουσαν βαθμην,
δικαιοι τυγαθοισιν, ει γε ανθρωποι
φανειν, πλυ της Επισκοπης επαναλα-
βειν αξιασ τε ε ιεροσυλιω.

λ.

Επειδη ελλαβετατοι Επισκοποι
της Αιγυπτου ουκ ως μαρτυροι τη κα-
θολικη πιστι, υπογραψαι τη επιστολη τ'
οσιωτατου δεχρεπισκοπου Λεοντου επι
της παρόντος ανεβαλοντο, δλλα φα-
σκοντες, εδος ετι εν τη Αιγυπτιακη διοι-
κησι, παρανομω και διατυπωσιν της
δεχρεπισκοπου μηδεν τοιοδπον ποιειν, κ'
αξιοδσιν ενδοτυωαι αυτοις αρχη της
χρυσονιασ της εσομυου της τ' Αλεξαν-
δρειων μεγαλοπολεως δεχρεπισκοπου,
Concil. Tom. 9.

episcopus ordinante, quemad-
modum diuinis Canonibus est
traditum. ordinari autem, sic-
ut dictum est, praedictarum
diocesum metropolitanos a
Constantinopolitano archiepi-
scopo, conuenientibus de mo-
re factis electionibus, & ad
ipsum relatis.

XXIX.

Episcopum in presbyteri gra-
dum deducere, est sacrilegium.
Si qua autem iusta causa illos
ab episcopali actione remouet,
nec presbyteri debent locum
obtinere. Sin autem absque ul-
lo crimine dignitate moti sunt,
ad episcopalem dignitatem red-
ibunt.

Anatolius religiosissimus
Constantinopolitanus archiepi-
scopus dixit: li qui dicuntur ab
episcopali dignitate ad presby-
teri ordinem descendisse, si ius-
tis quidem de causis condem-
nantur, iure nec presbyteri ho-
nore digni sunt. Sin autem si-
ne aliqua probabili causa ad in-
feriorem gradum depressi sunt,
iure, si quidem nulli sunt cul-
pa affines, episcopatus aucto-
ritatem & sacerdotium reci-
pient.

XXX.

Quoniam religiosissimi epi-
scopi Aegypti, non ut catholi-
cae fidei aduersantes, sanctissi-
mi archiepiscopi Leonis episto-
lae subscribere distulerunt, sed
dicentes in Aegyptiaca dioecesi
hanc esse consuetudinem, vt
praeter voluntatem & manda-
tum episcopi nihil tale faciant,
& petunt concedi sibi dilatio-
nem vsque ad ordinationem
futuri magnae ciuitatis Ale-
xandrinorum archiepiscopi;

V

iustum nobis & humanum visum est, ut ipsis in proprio habitu in imperiali vrbe manentibus remissio concedatur, donec ordinatus fuerit Alexandrinus archiepiscopus. Vnde in proprio habitu manentes, vel fidei iussores dabunt, si hoc ab eis fieri potest, vel eorum iuriiurando fides habebitur.

ἄλλορον ἡμῖν ἐφαίνετο καὶ φιλαρέσκον, ὥστε αὐτοῖς μόνον ἐπὶ τῆς οἰκείου χημάτος, ἐν τῇ βασιλευσῆ πόλει, ἐν δὲ τῇ ἀραχιδίῳ, ἀρχιεὶς αὐτῶν ἡρώδης ὁ τῆς Ἀλεξανδρείῳ ἀρχιεπισκόπος. ὅθεν μόνον ἐπὶ τῆς οἰκείου χημάτος, ἢ ἐγγύας παρέξοισιν, εἰ τῶτο αὐτοῖς δυνατὸν, ἢ ἕξωμοσὰ καταπεθεύουσινται.

ALTERA EDITIO CANONVM CONCILII CALCHEDONENSIS,

Ex interpretatione Isidori Mercatoris.

CANONES.

I.

REGVLAS a sanctis patribus in vnaquaque Synodo vsque nunc prolatas teneri statuimus.

II.

Si quis episcoporum, accepta pecunia, ordinationem fecerit, & sub precium deduxerit imprecabilem gratiam, atque ordinauerit per pecunias episcopum, siue chorepiscopum, siue presbyterum, siue diaconum, aut quemcumque alium qui connumeratur inter clericos, aut accepta pecunia ordinauerit œconomum, id est defensorum, siue paramonarium: quicumque ergo hæc meditatus fuerit, si conuictus fuerit, ipse quidem subeat gradus sui periculum; & qui sic ordinatus fuerit, nullum habeat fructum ex huiusmodi mercimonio & creatione probrosa, sed sit alienus & dignitatis & solitudinis eius, quam per pecunias introiuit. Sed & ille qui instans tam turpibus & illicitis datis, intercessor apparuit, si quidem clericus fuerit, de pro-